ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 27ης Φεβρουαρίου 2002 *

Στην υπόθεση Τ-106/00,

Streamserve Inc., με έδρα το Raleigh, Βόρεια Καρολίνα (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον M. Nedstrand, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους A. di Carlo και G. Humphreys,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Φεβρουαρίου 2000 (υπόθεση R 423/1999-2), η οποία αφορά την καταχώριση της λέξεως STREAMSERVE ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Mengozzi, Πρόεδρο, την V. Tiili και τον R. M. Moura Ramos, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Απριλίου 2000,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Αυγούστου 2000,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Οκτωβρίου 2000,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιανουαρίου 2001,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Ιουνίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς

1 Στις 22 Αυγούστου 1997, η Intelligent Document Systems Scandinavia AB υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα STREAMSERVE.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 9 και 16, υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για εκάστη των κλάσεων αυτών, στην ακόλουθη περιγραφή:

«κλάση 9: Συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας· εξοπλισμός επεξεργασίας δεδομένων, που περιλαμβάνει ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μνήμες ηλεκτρονικών υπολογιστών, οθόνες, πληκτρολόγια, επεξεργαστές, εκτυπωτές και σαρωτές· προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών αποθηκευμένα σε ταινίες, δίσκους, δισκέτες και άλλα αναγνώσιμα από τη μηχανή μέσα.

κλάση 16: Καταχωρισμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών· εγχειρίδια· εφημερίδες και εκδόσεις· παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό υλικό».

4 Στις 18 Φεβρουαρίου 1999 η μεταβίβαση της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος προς την προσφεύγουσα σημειώθηκε στον φάκελο της αιτήσεως δυνάμει των άρθρων 17 και 24 του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 31, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1).

5 Με απόφαση της 21ης Μαΐου 1999, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση βάσει του άρθρου 38 του κανονισμού 40/94, με το αιτιολογικό ότι το λεκτικό σήμα STREAMSERVE ήταν περιγραφικό των σχετικών προϊόντων και υπηρεσιών και εστερείτο παντελώς διακριτικού χαρακτήρα.

6 Στις 20 Ιουλίου 1999 η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του Γραφείου προσφυγή βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως του εξεταστή, καθόσον η απόφαση αυτή απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως για τα λοιπά προϊόντα πλην των «εφημερίδων» και του «παιδαγωγικού και εκπαιδευτικού υλικού».

7 Την 1η Οκτωβρίου 1999 η προσφυγή υποβλήθηκε στον εξεταστή για προδικαστική αναθεώρηση, σύμφωνα με το άρθρο 60 του κανονισμού 40/94.

8 Κατόπιν, η προσφυγή παραπέμφθηκε στο δεύτερο τμήμα προσφυγών.

9 Με απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2000 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή.

10 Το τμήμα προσφυγών θεώρησε κατ' ουσίαν ότι ήταν βάσιμος ο τρόπος κατά τον οποίο ο εξεταστής εφάρμοσε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, όσον αφορά τα προϊόντα για τα οποία ασκήθηκε η προσφυγή.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, όπου η προσφεύγουσα δεν παρέστη, το Γραφείο επισήμανε ότι έχει όντως γίνει χρήση του λεκτικού σήματος STREAMSERVE.

12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να αναπέμψει την υπόθεση στον εξεταστή·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

13 Με το υπόμνημά της απαντήσεως η προσφεύγουσα ζητεί, επικουρικώς, από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση όσον αφορά τα λοιπά προϊόντα πλην των «συσκευών για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας» και να αναπέμψει την υπόθεση στον εξεταστή.

14 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού του αιτήματος αναπομπής της υποθέσεως στον εξεταστή

Επιχειρήματα των διαδίκων

15 Το Γραφείο θεωρεί ότι το αίτημα αυτό είναι απαράδεκτο. Εκθέτει ότι το Πρωτοδικείο, δυνάμει του άρθρου 63, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, μπορεί μόνον να ακυρώνει και να μεταρρυθμίζει τις αποφάσεις του τμήματος προσφυγών και ότι στο ίδιο απόκειται, δυνάμει του άρθρου 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου. Το Γραφείο φρονεί ότι, δεδομένου ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε από τμήμα προσφυγών, το τμήμα προσφυγών είναι αρμόδιο, στο πλαίσιο του Γραφείου,

να εκτελέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου. Επομένως, κατά το Γραφείο, το Πρωτοδικείο θα σφετεριζόταν τις προνομίες του Γραφείου αν διέτασσε την αναπομπή της υποθέσεως στον εξεταστή.

16 Η προσφεύγουσα δεν αναπτύσσει ειδική επιχειρηματολογία προς τούτο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

17 Υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι, κατά το άρθρο 63, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, το Πρωτοδικείο μπορεί, όχι μόνο να ακυρώσει, αλλά και να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι, κατά το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το Γραφείο υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

18 Κατά τη νομολογία του Πρωτοδικείου, από το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγές στο Γραφείο [απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, Τ-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, II-433, σκέψη 33]. Αναπέμποντας την υπόθεση στον εξεταστή, το Πρωτοδικείο δεν επιβάλλει στο Γραφείο υποχρέωση να προβεί σε πράξη ή σε παράλειψη και, συνεπώς, δεν απευθύνει διαταγή στο Γραφείο. Επομένως, το αίτημα αναπομπής της υποθέσεως στον εξεταστή δεν είναι απαράδεκτο από πλευράς του άρθρου 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94.

19 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών μπορεί να διατάξει την αναπομπή της υποθέσεως στον εξεταστή, δυνάμει του άρθρου 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, και, επομένως, η αναπομπή περιλαμβάνεται μεταξύ των μέτρων που μπορεί να λαμβάνει το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του μεταρρυθμίσεως, την οποία θεσπίζει το άρθρο 63, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.

20 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το αίτημα αναπομπής της υποθέσεως στον εξεταστή είναι παραδεκτό.

Επί της ουσίας

21 Η προσφεύγουσα επικαλείται τρεις λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

22 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η άρνηση καταχωρίσεως σημείου ως κοινοτικού σήματος, η οποία βασίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δικαιολογείται μόνον οσάκις το περιγραφικό περιεχόμενο του σήματος είναι αμέσως, σαφώς και αναμφισβήτητα εμφανές για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση. Πράγματι, κατά την προσφεύγουσα, από την πείρα προκύπτει ότι οι καταναλωτές δεν αντιλαμβάνονται τις περιγραφικού χαρακτήρα σημασίες ενός σήματος. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατά συνέπεια, δεν πρέπει να αποκλείεται η καταχώριση των λεκτικών σημείων των οποίων οι περιγραφικές σημασίες αποκαλύπτονται μόνον κατόπιν μιας διαδικασίας διανοητικών συμπερασμάτων.

23 Κατά την προσφεύγουσα, εν προκειμένω, οι δύο λέξεις «stream» και «serve» δεν φαίνονται ικανές να αποδίδουν αμέσως και ευθέως τις αφηρημένες έννοιες του τομέα της πληροφορικής τις οποίες το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι αποδίδουν.

24 Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι, μεταξύ άλλων, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι η λέξη «serve» αποτελεί συντομογραφία του τεχνικού όρου «server» (εξυπηρετητής). Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών στην υπόθεση R 26/1998-3, NETMEETING, και υποστηρίζει ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, σε ορισμένο μέτρο, οι γενικότερες σημασίες της λέξεως «serve», όπως είναι οι εξής: «be a servant to somebody» (υπηρετώ κάποιον), «work for somebody» (εργάζομαι για κάποιον), «supply with goods and services» (προμηθεύω προϊόντα και υπηρεσίες), «be satisfactory for a need or purpose» (ικανοποιώ ανάγκη ή εκπληρώνω σκοπό). Αν γίνει δεκτή η προσέγγιση αυτή προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι η λέξη «serve» δεν έχει μία μόνο σημασία ή μια σημασία συνδεόμενη ειδικώς προς τα επίμαχα προϊόντα και ότι, κατά συνέπεια, το σημείο STREAMSERVE δεν παρουσιάζει άμεσο σύνδεσμο με τα προϊόντα αυτά.

25 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, η σημασία του σημείου STREAMSERVE, νοούμενη στο σύνολό της, διαφέρει από τη σημασία των δύο λέξεων από τις οποίες αποτελείται.

26 Κατά την προσφεύγουσα, στη χειρότερη των περιπτώσεων το σημείο STREAMSERVE μπορεί να θεωρηθεί υποδηλωτικό αλλά όχι περιγραφικό.

27 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, επιπλέον, η καταχώριση του σημείου STREAMSERVE δεν θα είχε ως συνέπεια τη δημιουργία εμποδίου στους αντα-

γωνιστές της, δεδομένου ότι αυτοί έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν, ως σήμα, μεγάλο αριθμό άλλων συνθέτων σημείων που περιέχουν είτε τη λέξη «stream» είτε τη λέξη «serve».

28 Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση αμφιβολίας, οι καταχωρίσεις του ίδιου σημείου που πραγματοποιήθηκαν εντός των κρατών μελών δημιουργούν τεκμήριο στη διαδικασία καταχωρίσεως ενώπιον του Γραφείου.

29 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το σημείο STREAMSERVE καταχωρίσθηκε, πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στη Σουηδία και στη Νορβηγία, δεδομένου ότι το δίκαιο των σημάτων των κρατών αυτών έχει εναρμονισθεί με την πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1). Κατά την προσφεύγουσα, η πραγματοποιηθείσα στη Σουηδία καταχώριση καλύπτει τα ίδια προϊόντα με τα επίμαχα στην υπό κρίση υπόθεση. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η σουηδική υπηρεσία διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας εξετάζει τα λεκτικά σημεία που προέρχονται από την αγγλική γλώσσα κατά τον ίδιο τρόπο με τα προερχόμενα από τα σουηδικά.

30 Ομοίως, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι υπέβαλε στις 28 Μαρτίου 2000, ενώπιον του Patent Office (υπηρεσίας διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και μητρώου σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου), αίτηση καταχωρίσεως του σήματος STREAMSERVE για προϊόντα της κλάσεως 9, μεταξύ των οποίων τα προϊόντα που χαρακτηρίζονται ως «εξοπλισμός επεξεργασίας δεδομένων, που περιλαμβάνει ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μνήμες ηλεκτρονικών υπολογιστών, οθόνες, πληκτρολόγια, επεξεργαστές, εκτυπωτές και σαρωτές· προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών αποθηκευμένα σε ταινίες, δίσκους, δισκέτες και άλλα αναγνώσιμα από τη μηχανή μέσα», καθώς και ορισμένες υπηρεσίες στον τομέα της πληροφορικής, εμπίπτουσες στην κλάση 21. Κατά την προσφεύγουσα, η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε ώστε να καταστεί ενδεχομένως δυνατή η άσκηση ανακοπής, χωρίς το Patent Office να προβάλλει αντιρρήσεις βασιζόμενες σε απολύτους λόγους απαραδέκτου.

31 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, η σουηδική υπηρεσία διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και το Patent Office εφαρμόζουν αυστηρότερα κριτήρια απ' ό,τι το Γραφείο, καθόσον προβαίνουν αυτεπαγγέλτως σε εξέταση και των σχετικών λόγων απαραδέκτου.

32 Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στις 30 Μαρτίου 2000 υπέβαλε ενώπιον του Deutsches Patent- und Markenamt (γερμανικής υπηρεσίας διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων) αίτηση καταχωρίσεως του σημείου STREAMSERVE για τα ίδια προϊόντα και για τις ίδιες υπηρεσίες με αυτά που αφορά η κινηθείσα στο Ηνωμένο Βασίλειο διαδικασία καταχωρίσεως και ότι η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στις 31 Αυγούστου 2000, ώστε να καταστεί ενδεχομένως δυνατή η άσκηση ανακοπής, χωρίς το Deutsches Patent- und Markenamt να προβάλλει αντιρρήσεις βασιζόμενες σε απολύτους λόγους απαραδέκτου. Κατά την προσφεύγουσα, το Deutsches Patent- und Markenamt εφαρμόζει, όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, τα ίδια ή παρεμφερή κριτήρια με αυτά που εφαρμόζει το Γραφείο. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι τα λεκτικά σημεία που προέρχονται από τα αγγλικά εξετάζονται κατά τον ίδιο τρόπο με τα προερχόμενα από τα γερμανικά.

33 Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το σημείο STREAMSERVE έχει καταχωρισθεί, για τα ίδια προϊόντα και για τις ίδιες υπηρεσίες με αυτά που αφορά η υποβληθείσα στο Ηνωμένο Βασίλειο αίτηση, στις χώρες της Benelux στις 29 Μαρτίου 2000 και στη Γαλλία στις 20 Απριλίου 2000. Εξάλλου, κατά την προσφεύγουσα, άλλες αιτήσεις καταχωρίσεως έχουν δημοσιευθεί ώστε να καταστεί ενδεχομένως δυνατή η άσκηση ανακοπής (στην Ισπανία στις 2 Ιουλίου 2000 και στις Ηνωμένες Πολιτείες στις 31 Οκτωβρίου 2000) ή έχουν υποβληθεί (στη Δανία στις 28 Μαρτίου 2000 και στην Ιταλία στις 4 Απριλίου 2000).

34 Το Γραφείο αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας και φρονεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν πάσχει νομικό σφάλμα. Διευκρινίζει ότι η εκτίμηση αυτή ισχύει κατά τον ίδιο τρόπο για όλα τα προϊόντα τα οποία αφορά η αίτηση. Ειδικότερα, ως προς τις κατηγορίες προϊόντων με την ονομασία «εγχειρίδια» και «εκδόσεις», το Γραφείο υποστηρίζει ότι το σημείο STREAMSERVE είναι περιγραφικό και των προϊόντων αυτών, δεδομένου ότι η τεχνολογία διαχειρίσεως και αυτοματοποιήσεως συνεχών ροών δεδομένων μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη διαβίβαση κειμένων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

35 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικώς από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν στις συναλλαγές για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών». Επιπλέον, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, η «παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».

36 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 δεν επιτρέπει να εξασφαλίζεται αποκλειστικά υπέρ μιας επιχειρήσεως η χρήση των σημείων ή ενδείξεων στα οποία αναφέρεται η εν λόγω διάταξη λόγω της καταχωρίσεώς τους ως σημάτων. Με τη διάταξη αυτή επιδιώκεται επομένως στόχος γενικού συμφέροντος, ο οποίος επιβάλλει να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους τέτοια σημεία ή ενδείξεις (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 25).

37 Όσον αφορά την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα ενός σημείου, επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνεται μόνο σε σχέση με τον τρόπο κατανοήσεως του σημείου αυτού από συγκεκριμένο κοινό προς το οποίο απευθύνεται το εν λόγω σημείο.

38 Εν προκειμένω, το Γραφείο δήλωσε ορθώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι το κοινό προς το οποίο απευθύνεται το επίδικο σημείο αποτελείται από τους μέσους αγγλόφωνους καταναλωτές, χρήστες του διαδικτύου και ενδιαφερομένους για τις οπτικοακουστικές εφαρμογές αυτού. Εξάλλου, το κοινό αυτό θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικό και ενημερωμένο [βλ., κατ' αναλογίαν, την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26, βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, T-359/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (EuroHealth), Συλλογή 2001, σ. II-1645, σκέψη 27].

39 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τρίτοι, και ειδικότερα οι ανταγωνιστές της, δεν έχουν ανάγκη να χρησιμοποιούν το επίμαχο σήμα για να προσδιορίζουν τα προϊόντα που αφορά η αίτηση, επισημαίνεται ότι στη σκέψη 35 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Windsurfing Chiemsee το Δικαστήριο έκρινε ότι η εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 89/104, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν εξαρτάται από την ύπαρξη συγκεκριμένης, πραγματικής ή σοβαρής ανάγκης διατηρήσεως μιας ονομασίας στη διάθεση όλων.

40 Επομένως, όπως ορθώς επισήμανε το Γραφείο, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, πρέπει να εξεταστεί αποκλειστικώς, βάσει της ασκούσας επιρροή εν προκειμένω σημασίας του επίμαχου λεκτικού σημείου, αν υφίσταται, κατά την άποψη του κοινού προς το οποίο απευθύνεται το σημείο αυτό, μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του σημείου και των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση.

41 Συναφώς, υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι το λεκτικό σήμα STREAMSERVE αποτελεί λέξη αποτελούμενη από ένα βασικό ρήμα (serve) και από ένα ουσιαστικό (stream). Ένα λεκτικό σήμα που έχει δημιουργηθεί κατά τον τρόπο αυτό δεν φαίνεται ασυνήθιστο στους ενδιαφερομένους καταναλωτές.

42 Όσον αφορά την έννοια του λεκτικού σήματος STREAMSERVE, από τα σημεία 12 και 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως και από τις εξηγήσεις που παρέσχε το Γραφείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι το λεκτικό αυτό σήμα αναφέρεται σε μια τεχνική διαβιβάσεως, από έναν εξυπηρετητή, ψηφιακών δεδομένων, ώστε να είναι δυνατή η επεξεργασία τους σε διαρκή και συνεχή ροή. Συναφώς, δεν ασκούν επιρροή τα επιχειρήματα που αντλεί η προσφεύγουσα από τις διάφορες δυνατές σημασίες του στοιχείου «serve». Πράγματι, βάσει των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, είναι ορθή η έννοια των όρων «stream» και «serve» την οποία έλαβε υπόψη το Γραφείο. Υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου ένα λεκτικό σημείο να εμπίπτει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, αρκεί το σημείο αυτό, σε μία τουλάχιστον από τις ενδεχόμενες έννοιές του, να δηλώνει ένα χαρακτηριστικό των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών.

43 Όσον αφορά τη φύση της σχέσεως μεταξύ του λεκτικού σήματος STREAMSERVE και των οικείων προϊόντων, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στο σημείο 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το σημείο αυτό δηλώνει ευθέως τον προορισμό των προϊόντων αυτών.

44 Όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κατηγορίες «συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας», «εξοπλισμός επεξεργασίας δεδομένων, που περιλαμβάνει ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μνήμες ηλεκτρονικών υπολογιστών, οθόνες, πληκτρολόγια, επεξεργαστές, εκτυπωτές και σαρωτές», «προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών αποθηκευμένα σε ταινίες, δίσκους, δισκέτες και άλλα αναγνώσιμα από τη μηχανή μέσα» και «καταχωρισμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών», το Γραφείο, με τα υπομνήματα αντικρούσεως και ανταπαντήσεως και με τις εξηγήσεις του κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προέβη στην ουσιώδη επισήμανση ότι η τεχνική διαβιβάσεως, από έναν εξυπηρετητή, ψηφιακών δεδομένων, ώστε να είναι δυνατή η επεξεργασία τους σε διαρκή και συνεχή ροή, προϋποθέτει και μάλιστα απαιτεί τη χρήση των προϊόντων αυτών. Πράγματι, η προαναφερθείσα τεχνική δεν αποτελεί μόνον τομέα εφαρμογής των εν λόγω προϊόντων, αλλά και μια από τις χαρακτηριστικές τους λειτουργίες. Συνεπώς, υφίσταται, κατά την άποψη του κοινού προς το οποίο απευθύνεται το σήμα αυτό, μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του λεκτικού σήματος STREAMSERVE και των εν λόγω προϊόντων.

45 Όσον αφορά, ειδικότερα, τις οθόνες, τα πληκτρολόγια, τους επεξεργαστές, τους εκτυπωτές και τους σαρωτές, επισημαίνεται ότι τα προϊόντα αυτά δεν περιλαμβάνονται καθαυτά στην αίτηση καταχωρίσεως, αλλά αποκλειστικώς ως παραδείγματα προϊόντων που εμπίπτουν στην κατηγορία προϊόντων με την ονομασία «εξοπλισμός επεξεργασίας δεδομένων». Συνεπώς, τα προαναφερθέντα προϊόντα δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του επιμάχου λεκτικού σήματος. Επομένως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι δεν υπάρχει αρκούντως άμεσος και συγκεκριμένος σύνδεσμος μεταξύ του λεκτικού σήματος STREAMSERVE και των προϊόντων αυτών, δεν μεταβάλλεται η ανωτέρω εκτίμηση.

46 Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το λεκτικό σήμα STREAMSERVE δεν είναι περιγραφικό για όλα τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στην κατηγορία με την ονομασία «εξοπλισμός επεξεργασίας δεδομένων», επισημαίνεται ότι η προ-

σφεύγουσα ζήτησε την καταχώριση του εν λόγω σημείου για το σύνολο των προϊόντων της κατηγορίας αυτής, χωρίς να διακρίνει μεταξύ τους. Συνεπώς, πρέπει να επιβεβαιωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών σχετικά με το σύνολο των προϊόντων αυτών (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση EuroHealth, σκέψη 33).

47 Όσον αφορά τις εθνικές αποφάσεις τις οποίες επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία, το κοινοτικό καθεστώς σημάτων συνιστά σύστημα αυτόνομο, το οποίο αποτελείται από σύνολο κανόνων και επιδιώκει σκοπούς που προσιδιάζουν σ' αυτό, δεδομένου ότι η εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη από κάθε εθνικό σύστημα [απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, Τ-32/00, Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica), Συλλογή 2000, σ. II-3829, σκέψη 47]. Κατά συνέπεια, η δυνατότητα καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται μόνο βάσει της σχετικής κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως. Επομένως, το Γραφείο και, ενδεχομένως, ο κοινοτικός δικαστής δεν δεσμεύονται από απόφαση εκδοθείσα εντός κράτους μέλους, και μάλιστα εντός τρίτης χώρας, δεχόμενη ότι το ίδιο αυτό σημείο μπορεί να καταχωρισθεί ως εθνικό σήμα. Τούτο ισχύει ακόμη και αν η απόφαση αυτή ελήφθη κατ' εφαρμογήν εθνικής νομοθεσίας εναρμονισμένης με την οδηγία 89/104 ή ακόμη εντός χώρας ανήκουσας στη γλωσσική ζώνη από την οποία προέρχεται το επίμαχο λεκτικό σημείο.

48 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται απλώς και μόνον από την ύπαρξη εθνικών αποφάσεων οι οποίες δέχονται ότι η λέξη STREAMSERVE μπορεί να καταχωρισθεί ως εθνικό σήμα, ιδίως δε από την απόφαση που εκδόθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο, δεν ασκεί επιρροή. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε ουσιώδη επιχειρήματα δυνάμενα να αντληθούν από τις αποφάσεις αυτές.

49 Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι το λεκτικό σήμα STREAMSERVE μπορεί να χρησιμεύσει, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, για να δηλώσει ένα χαρακτηριστικό των προϊόντων που απαριθμούνται στη σκέψη 44.

50 Όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κατηγορίες «εγχειρίδια» και «εκδόσεις», το Γραφείο δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι το λεκτικό σήμα STREAMSERVE δηλώνει τον προορισμό ή άλλο χαρακτηριστικό των προϊόντων αυτών. Πράγματι, η τεχνική διαβιβάσεως, από έναν εξυπηρετητή, ψηφιακών δεδομένων, ώστε να είναι δυνατή η επεξεργασία τους σε διαρκή και συνεχή ροή, δεν απαιτεί ούτε προϋποθέτει τη χρήση των προϊόντων αυτών. Ωσαύτως δεν μπορεί να προβληθεί ο ισχυρισμός τον οποίο προβάλλει το Γραφείο με το υπόμνημα ανταπαντήσεώς του, ότι το επίμαχο λεκτικό σήμα είναι περιγραφικό των προϊόντων αυτών, διότι η τεχνική στην οποία αναφέρεται το σήμα αυτό μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για την ηλεκτρονική διαβίβαση κειμένων. Πράγματι, η ηλεκτρονική διαβίβαση κειμένων αποτελεί, στην καλύτερη περίπτωση, έναν τομέα εφαρμογής της τεχνικής αυτής και όχι μια τεχνική λειτουργία των επιμάχων προϊόντων. Εξάλλου, ομοίως δεν προκύπτει ότι το λεκτικό σήμα STREAMSERVE δηλώνει ένα άλλο χαρακτηριστικό των προαναφερθέντων προϊόντων. Συνεπώς, υφίσταται, κατά την άποψη του κοινού προς το οποίο απευθύνεται το σήμα αυτό, μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του λεκτικού σήματος STREAMSERVE και των εν λόγω προϊόντων.

51 Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 πρέπει να γίνει δεκτός όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κατηγορίες «εγχειρίδια» και «εκδόσεις» και να απορριφθεί όσον αφορά όλα τα λοιπά προϊόντα.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

52 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σήμα έχει αρκούντως ευρηματικό χαρακτήρα και έχει τον ελάχιστο διακριτικό χαρακτήρα που απαιτείται για να μπορεί να καταχωρισθεί.

53 Το Γραφείο διαπιστώνει ότι τα σημεία που περιγράφουν το είδος, την ποιότητα, την ποσότητα ή άλλα χαρακτηριστικά των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών εμπίπτουν ωσαύτως συχνά στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Συνεπώς, το Γραφείο φρονεί ότι τα επιχειρήματα που ανέπτυξε ως προς τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου η καταχώριση ζητείται ασκούν επιρροή και ως προς την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα.

54 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το σημείο STREAMSERVE έχει ευρηματικό χαρακτήρα, το Γραφείο φρονεί ότι η χρήση, για τα επίδικα προϊόντα, του συνδυασμού των δύο λέξεων «stream» και «serve» δεν είναι ούτε ασυνήθιστη ούτε ευρηματική. Κατά το Γραφείο, ο όρος STREAMSERVE δεν μεταφέρει κανένα επιπλέον μήνυμα πλην της εννοίας που έχουν οι δύο αυτές λέξεις αν τεθούν μαζί. Κατά συνέπεια, το Γραφείο ισχυρίζεται ότι ο όρος STREAMSERVE στερείται του ελάχιστου απαιτούμενου διακριτικού χαρακτήρα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

55 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα». Επιπλέον, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 αναφέρει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».

56 Εξάλλου, ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σημείου πρέπει να εκτιμάται μόνο σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώρισή του.

57 Εν προκειμένω, καθόσον η προσβαλλομένη απόφαση αφορά τα προϊόντα για τα οποία κρίθηκε ανωτέρω ότι το λεκτικό σήμα STREAMSERVE είναι περιγραφικό, υπενθυμίζεται ότι, κατά παγία νομολογία, αρκεί να έχει εφαρμογή ένας από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου ώστε το σημείο να μην μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 2000, Τ-345/99, Harbinger κατά ΓΕΕΑ (TRUSTEDLINK), Συλλογή 2000, σ. II-3525, σκέψη 31, Τ-360/99, Community Concepts κατά ΓΕΕΑ (Investorworld), Συλλογή 2000, σ. II-3545, σκέψη 26, και της 31ης Ιανουαρίου 2001, Τ-24/00, Sunrider κατά ΓΕΕΑ (VITALITE), Συλλογή 2001, σ. II-449, σκέψη 28). Συνεπώς, κατά το μέτρο αυτό, ο ως άνω λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος.

58 Αντιθέτως, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να εξεταστεί επί της ουσίας, κατά το μέτρο που η προσβαλλομένη απόφαση αφορά το προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στις κατηγορίες «εγχειρίδια» και «εκδόσεις».

59 Όπως προκύπτει από το σημείο 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι το επίμαχο λεκτικό σήμα είναι «ευθέως περιγραφικό των προϊόντων που αφορά η αίτηση» και, επομένως, ότι δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα. Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε κατ' ουσίαν την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του επιμάχου λεκτικού σήματος από τον περιγραφικό του χαρακτήρα. Ανωτέρω όμως κρίθηκε ότι, όσον αφορά τα προαναφερθέντα προϊόντα, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να αρνηθεί την καταχώριση του λεκτικού σήματος STREAMSERVE βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Κατά συνέπεια, η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 πρέπει να απορριφθεί καθόσον στηρίζεται στο ανωτέρω διαπιστωθέν σφάλμα.

60 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ούτε η προσβαλλομένη απόφαση ούτε τα υπομνήματα του Γραφείου ούτε οι εξηγήσεις που αυτό παρέσχε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση περιέχουν στοιχεία αποδεικνύοντα την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του λεκτικού σήματος STREAMSERVE για τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κατηγορίες «εγχειρίδια» και «εκδόσεις».

61 Επομένως, και ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 πρέπει να γίνει δεκτός όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κατηγορίες «εγχειρίδια» και «εκδόσεις» και να απορριφθεί όσον αφορά όλα τα λοιπά προϊόντα.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

62 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων απορρίπτοντας την προσφυγή της, ενώ στην υπόθεση R 55/1999-1, το πρώτο τμήμα προσφυγών επέτρεψε την καταχώριση του σημείου IMAGESTREAM για τα ίδια προϊόντα, πλην των «συσκευών για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας». Κατά την προσφεύγουσα, οι δύο υποθέσεις είναι αρκούντως όμοιες ώστε να τύχουν της ίδιας μεταχειρίσεως. Συναφώς, η προσφεύγουσα παρατηρεί, μεταξύ άλλων, ότι ο κατάλογος των προϊόντων των οποίων ζητείται η καταχώριση είναι ο ίδιος και στις δύο υποθέσεις, αν εξαιρεθούν οι «συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας», σύμφωνα με το επικουρικό αίτημα που αυτή υπέβαλε με το υπόμνημα απαντήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, στην υπόθεση R 55/1999-1 το πρώτο τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι το σημείο IMAGESTREAM ήταν απλώς υποδηλωτικό. Ωστόσο, στη χειρότερη των περιπτώσεων, η λέξη «serve» δεν είναι περισσότερο περιγραφική των προϊόντων που αφορά η αίτηση απ' ό,τι η λέξη «image».

63 Το Γραφείο, μολονότι δέχεται την αρχή κατά την οποία πρέπει να αποφεύγεται η διαφορετική αντιμετώπιση ίδιων ή παρεμφερών υποθέσεων, αντιτείνει ότι η δυνατότητα καταχωρίσεως εκάστου σημείου ως κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται επί της ουσίας βάσει των ιδιοτήτων που χαρακτηρίζουν το σημείο αυτό.

64 Το Γραφείο ισχυρίζεται ότι τα σημεία IMAGESTREAM και STREAMSERVE διαφέρουν και ότι καμία απόδειξη δεν προσκομίστηκε ως προς την καθημερινή χρήση των λέξεων «image» και «stream» για την περιγραφή των προϊόντων που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως ούτε ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η λέξη «image» δεν είναι λιγότερο περιγραφική από τη λέξη «serve».

65 Επιπλέον, κατά το Γραφείο, η ενδεχόμενη τροποποίηση του καταλόγου των προϊόντων των οποίων ζητείται η καταχώριση ουδόλως ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

66 Επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι οι αποφάσεις σχετικά με την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, τις οποίες καλούνται να λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών δυνάμει του κανονισμού 40/94, εμπίπτουν στη δέσμια αρμοδιότητα και όχι στη διακριτική τους ευχέρεια. Επομένως, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής των τμημάτων αυτών ως προς τη λήψη αποφάσεων.

67 Συνεπώς, υπάρχουν δύο ενδεχόμενα. Αν το τμήμα προσφυγών, δεχόμενο σε προγενέστερη υπόθεση ότι ένα σημείο μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα, εφάρμοσε ορθώς τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού 40/94 και αν σε μεταγενέστερη υπόθεση, παρεμφερή προς την πρώτη, το τμήμα προσφυγών έλαβε αντίθετη απόφαση, ο κοινοτικός δικαστής θα ακυρώσει την απόφαση αυτή λόγω παραβάσεως των σχετικών διατάξεων του κανονισμού 40/94. Επομένως, στην πρώτη αυτή περίπτωση, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων είναι αβάσιμος. Αντιθέτως, αν το τμήμα προσφυγών, δεχόμενο σε προγενέστερη υπόθεση ότι ένα σημείο μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα και αν σε μεταγενέστερη υπόθεση,

παρεμφερή προς την πρώτη, το τμήμα προσφυγών έλαβε αντίθετη απόφαση, δεν μπορεί να γίνει λυσιτελώς επίκληση της πρώτης αποφάσεως προς στήριξη αιτήματος ακυρώσεως της δεύτερης αυτής αποφάσεως. Πράγματι, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως πρέπει να συνδυάζεται με την τήρηση της αρχής της νομιμότητας, σύμφωνα με την οποία κανείς δεν μπορεί να επικαλείται υπέρ αυτού παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος τρίτου (βλ., υπό αυτή την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 1985, 134/84, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 2225, σκέψη 14, και της 9ης Οκτωβρίου 1984, υπόθεση 188/83, Witte κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 3465, σκέψη 15). Επομένως, και στη δεύτερη αυτή περίπτωση, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων είναι αβάσιμος.

68 Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

69 Ως εκ περισσού, παρατηρείται ότι, μολονότι γίνεται δεκτό ότι οι πραγματικοί ή νομικοί λόγοι που εκτίθενται στην αιτιολογία προγενέστερης αποφάσεως μπορούν να αποτελέσουν επιχειρήματα προς στήριξη λόγου ακυρώσεως αντλούμενου από την παράβαση διατάξεως του κανονισμού 40/94, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε την ύπαρξη, στην απόφαση περί του σήματος IMAGESTREAM, λόγων ικανών να θέσουν υπό αμφισβήτηση των ορθότητα της προεκτεθείσας εκτιμήσεως των λόγων ακυρώσεως που αντλούνται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και β', του κανονισμού 40/94. Εξάλλου, παρατηρείται ότι η ίδια η προσφεύγουσα επισημαίνει με το δικόγραφο της προσφυγής της, ως προς τη σημασιολογική ανάλυση της λέξεως «stream», η οποία αποτελεί κοινό στοιχείο των επιμάχων σημείων, ότι τα τμήματα προσφυγών έλαβαν υπόψη την ίδια έννοια και στις δύο υποθέσεις.

70 Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κατηγορίες «εγχειρίδια» και «εκδόσεις» και να απορριφθεί η προσφυγή κατά τα λοιπά.

Επί του επικουρικού αιτήματος της προσφεύγουσας και επί του αιτήματος αναπομπής της υποθέσεως στον εξεταστή.

71 Όσον αφορά το επικουρικό αίτημα της προσφεύγουσας περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και αναπομπής της υποθέσεως στον εξεταστή ως προς τα λοιπά προϊόντα πλην των «συσκευών για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας», διαπιστώνεται ότι το επικουρικό αυτό αίτημα εμπεριέχεται στο κύριο αίτημα και ότι, επομένως, πρέπει να απορριφθεί κατά το μέτρο που απορρίφθηκε και το κύριο αίτημα.

72 Δυνάμει του άρθρου 63, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, το Πρωτοδικείο, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 17 ανωτέρω, μπορεί όχι μόνο να ακυρώσει, αλλά και να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Κατά το μέτρο που πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή, κρίνεται ότι τα συμφέροντα της προσφεύγουσας διασφαλίζονται αρκούντως με την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να είναι αναγκαία η αναπομπή της υποθέσεως στον εξεταστή.

Επί των δικαστικών εξόδων

73 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφυγή γίνεται δεκτή μόνο για ορισμένο αριθμό κατηγοριών προϊόντων, η προσφεύγουσα πρέπει να φέρει τα έξοδά της και τα δύο τρίτα των εξόδων του καθού.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Φεβρουαρίου 2000 (υπόθεση R 423/1999-2) όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κατηγορίες «εγχειρίδια» και «εκδόσεις».**

2) **Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**

3) **Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και τα δύο τρίτα των εξόδων του καθού. Το καθού φέρει το ένα τρίτο των εξόδων του.**

Mengozzi Tiili Moura Ramos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Φεβρουαρίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

P. Mengozzi